Dirk de Kruijf: 'Op de motor raak ik onthecht van alles'

Hij trok door de woestijn van Bolivia, voorbij de poolcirkel in Noorwegen en spoelde bijna weg in Zuid-Afrika. En straks wacht de Himalaya weer.

Door Trix Broekmans. Foto: Vincent Boon

“Het avontuurlijke zat er al vroeg in. Op mijn zeventiende treinde ik heel Europa door; twee jaar later werkte ik via een uitwisseling in Canada en na afloop trok ik met een vriend dwars door de VS, in een oude Chevrolet die we voor duizend dollar hadden gekocht. Op mijn 32ste ging een lang gekoesterde wens in vervulling toen ik mijn eerste motor kocht. Ik vind dat gevoel van vrijheid geweldig, ben ook niet vies van lekker stevig het gas intrappen. En dan de wijde wereld in. Een weekendtochtje over het Nederlandse asfalt, niks mis mee, maar het mooist zijn de grote tochten door verre landen: Chili, Peru en Bolivia; over de hoogste pas in de Himalaya die je per motor kunt nemen, dát werk. Naar de Himalaya ben ik twee keer geweest en volgend jaar april staat de derde

keer op het programma. Het landschap is adembenemend, elke berg is weer anders van kleur. Het terrein is ruig, maar dat maakt het juist zo mooi. Al was het afgelopen maart in Zuid-Afrika wel érg ruig: niet eens zozeer door de drieduizend kilometer onverharde wegen, maar door de zware regenval in de bergen. Eén motor is weggespoeld en drie van mijn reisgenoten liepen botbreuken op. Ik heb altijd Suzuki's gereden, van die snelle buikschuivers, nu heb ik een BMW. Je moet je toch ook naar je leeftijd gaan gedragen, en ik ben nu zestig. Nee, inspiratie voor het werk doe ik op die reizen niet op. Ik raak juist onthecht van het werk, heel fijn, want dat werk is veeleisend, je bent er zeven dagen in de week mee bezig, ook thuis. Goeie ideeën krijg ik in bad, niet op de motor.”

Elke berg is anders

Ruig terrein

Onthechten

Wie? Dirk de Kruijf, lid raad van bestuur St. Antonius Ziekenhuis

Wat? motorrijden

Hoe? zo avontuurlijk mogelijk